

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

11. siječnja 2017. *

„Žalba – Pristup dokumentima institucija – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Članak 3. – Pojam dokumenta – Članak 2. stavak 3. – Dokumenti u posjedu institucije – Kvalifikacija podataka sadržanih u bazi podataka – Obveza izrade nepostojećeg dokumenta – Nepostojanje – Postojeći dokumenti koji se mogu izdvojiti iz baze podataka“

U predmetu C-491/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 18. rujna 2015.,

Rainer Typke, sa stalnom adresom u Hasbergenu (Njemačka), kojeg zastupa C. Cortese, *avvocato*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je

Europska komisija, koju zastupaju F. Clotuche-Duvieusart i B. Eggers, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, J.-C. Bonichot (izvjestitelj), A. Arabadjiev, C. G. Fernlund i S. Rodin, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 21. rujna 2016.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

- 1 Rainer Typke svojom žalbom traži ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 2. srpnja 2015., Typke/Komisija (T-214/13, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:448) jer mu je njome odbijena tužba kojom je tražio poništenje odluke Komisije od 5. veljače 2013. kojom mu je odbijen prvi zahtjev za pristup dokumentima koji se odnose na pristupne testove otvorenog natječaja EPSO/AD/230-231/12 (u daljnjem tekstu: sporna odluka).

Pravni okvir

- 2 Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.) u članku 1. točki (a) propisuje:

„Svrha je ove Uredbe:

- (a) definirati načela, uvjete i ograničenja na temelju javnog ili privatnog interesa kojima se uređuje pravo na pristup dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (u daljnjem tekstu, „institucije”) predviđeno u članku 255. Ugovora o EZ-u tako da se osigura najširi mogući pristup dokumentima”.

- 3 Članak 2. te uredbe, naslovljen „Korisnici i područje primjene”, određuje:

„1. Svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili registriranim sjedištem u državi članici ima pravo na pristup dokumentima institucija, podložno načelima, uvjetima i ograničenjima utvrđenim ovom Uredbom.

[...]

3. Ova se Uredba primjenjuje na sve dokumente koje čuva pojedina institucija, to jest dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Europske unije.

4. Ne dovodeći u pitanje članke 4. i 9., dokumenti se daju na uvid javnosti nakon pisanog zahtjeva ili izravno u elektroničkom obliku ili putem registra dokumenata. [...]

[...]”

- 4 Članak 3. točka (a) navedene uredbe navodi kako slijedi:

„Za potrebe ove Uredbe:

- (a) ‚dokument’ znači svaki sadržaj neovisno o mediju (pisan na papiru ili pohranjen u elektroničkom obliku ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) koji se odnosi na politike, aktivnosti i odluke iz područja nadležnosti neke od institucija”.

- 5 Članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 određuje:

„Ako su izuzećima obuhvaćeni samo dijelovi traženog dokumenta, preostali se dijelovi dokumenta objavljuju.”

6 U skladu s člankom 10. stavkom 1. te uredbe:

„Podnositelj zahtjeva ima pristup dokumentima uvidom u dokumente na licu mjesta ili primitkom preslike, uključujući, ako su dostupne, preslike u elektroničkom obliku, ovisno o izboru podnositelja zahtjeva. [...]”

Okolnosti spora i sporna odluka

- 7 R. Typke na temelju Uredbe br. 1049/2001 zatražio je od Europskog ureda za odabir osoblja (u daljnjem tekstu: EPSO) pristup „tablici” koja sadržava niz anonimiziranih podataka o pristupnim testovima otvorenog natječaja na kojem je sudjelovao (postupak GESTDEM 2012/3258).
- 8 Prema njegovu zahtjevu, tražena „tablica” trebala je sadržavati informacije o kandidatima na određenim EPSO-ovim natjecajima, o pitanjima koja su im postavljena, o traženim i stvarno danim odgovorima i o korištenim jezicima. Određene informacije, poput identiteta kandidata te sadržaja pitanja i odgovora, trebalo je zamijeniti zasebnim oznakama koje bi omogućavale njihovo povezivanje bez objavljivanja njihova stvarnog sadržaja.
- 9 Odlukom od 9. kolovoza 2012. EPSO je odbio taj prvi zahtjev, među ostalim, jer nije postojala „tablica” koju je žalitelj tražio.
- 10 Žalitelj je 21. kolovoza 2012. podnio Komisiji ponovni zahtjev za pristup na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001. Tom je prilikom naveo da svojim zahtjevom nije tražio da EPSO izradi novi dokument spajanjem informacija iz postojećih dokumenata, nego pristup nizu dokumenata koje EPSO posjeduje u elektroničkom obliku, iz kojih bi bile uklonjene sve informacije obuhvaćene jednim od izuzeća propisanih u članku 4. te uredbe.
- 11 Komisija je spornom odlukom odbila taj ponovni zahtjev jer se njime, među ostalim, zapravo tražilo dobivanje pristupa nepostojećem dokumentu.
- 12 Usto, žalitelj je 28. prosinca 2012. uputio EPSO-u drugi zahtjev za pristup dokumentima (postupak GESTDEM 2013/0068), nakon čega je 30. siječnja 2013. uslijedio ponovni zahtjev. S obzirom na to da Komisija nije donijela izričitu odluku, žalitelj je istekom dodijeljenog roka smatrao da je riječ o prešutnoj odluci o odbijanju.

Tužba pred Općim sudom i pobijana presuda

- 13 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 15. travnja 2013. R. Typke podnio je tužbu za poništenje, s jedne strane, sporne odluke donesene u okviru postupka GESTDEM 2012/3258 i, s druge strane, prešutne odluke o odbijanju pristupa dokumentima koja se odnosi na njegov drugi zahtjev, a koja je donesena u okviru postupka GESTDEM 2013/0068.
- 14 Opći sud u pobijanoj presudi utvrdio je da je prešutna odluka o odbijanju zamijenjena izričitom odlukom od 27. svibnja 2013. i da stoga ne treba odlučivati o tužbi u mjeri u kojoj je usmjerena protiv te prešutne odluke. Budući da je žaliteljev zahtjev da svoju tužbu proširi i na izričitu odluku od 27. svibnja 2013. podnesen nakon isteka roka za tužbu za poništenje te iste odluke, Opći sud odbacio ga je kao nedopušten.

- 15 Kad je riječ o tužbenim zahtjevima u tužbi protiv sporne odluke, Opći sud utvrdio je da cilj zahtjeva za pristup nije bio pristup, čak ni djelomičan, jednom postojećem dokumentu ili više njih koje EPSO posjeduje, nego, naprotiv, Komisijina izrada novih dokumenata koji se ne mogu jednostavno izdvojiti iz baze podataka obavljanjem uobičajenog ili rutinskog pretraživanja pomoću postojećih alata za pretraživanje. Zbog tih je razloga Opći sud tužbu odbio.

Zahtjevi stranaka

- 16 Svojom žalbom R. Typke od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu s obzirom na to da je njome Opći sud odbio njegovu tužbu protiv sporne odluke,
 - ukine pobijanu presudu s obzirom na to da mu je njome naloženo snošenje troškova,
 - poništi spornu odluku i
 - naloži Komisiji snošenje troškova prvostupanjskog i žalbenog postupka.
- 17 Komisija zahtijeva od Suda da odbije žalbu i naloži žalitelju snošenje troškova.

Zahtjev za ponovno otvaranje usmenog dijela postupka

- 18 Nakon objave mišljenja nezavisnog odvjetnika 21. rujna 2016., R. Typke aktom podnesenim tajništvu Suda 7. studenoga 2016. zatražio je ponovno otvaranje usmenog dijela postupka. U prilog svojem zahtjevu on u biti tvrdi da je nezavisni odvjetnik naveo argument koji se odnosi na tumačenje pojma postojećeg dokumenta u smislu Uredbe br. 1049/2001 koji nije kontradiktorno raspravljan pred Sudom.
- 19 Valja istaknuti da Sud može u svakom trenutku, nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka, u skladu s člankom 83. svojeg Poslovnika, osobito ako smatra da stvar nije dovoljno razjašnjena ili pak ako je u predmetu potrebno odlučiti na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo među strankama ili zainteresiranim osobama iz članka 23. Statuta Suda Europske unije (presuda od 28. travnja 2016., Borealis Polyolefine i dr., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i C-391/14 do C-393/14, EU:C:2016:311, t. 40.).
- 20 To u ovom predmetu nije slučaj. Naime, R. Typke tijekom pisanog dijela postupka izložio je svoje argumente koji se odnose na tumačenje Uredbe br. 1049/2001 i pojam postojećeg dokumenta. Stoga Sud, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, smatra da raspolaže dostatnim informacijama potrebnima za donošenje odluke i da ovaj predmet ne zahtijeva odlučivanje na temelju argumenta o kojem se nije raspravljalo.
- 21 S obzirom na prethodna razmatranja, Sud smatra da ne treba odrediti ponovno otvaranje usmenog dijela postupka.

O žalbi

Prvi žalbeni razlog

– Argumentacija stranaka

- 22 Svojim prvim žalbenim razlogom žalitelj prigovara Općem sudu da je počinio više pogrešaka koje se tiču prava jer je presudio da je pristup informacijama koje je zatražio izjednačen s izradom novog dokumenta.
- 23 Kao prvo, suprotno onomu što proizlazi iz točaka 54. i 58. pobijane presude, iz točaka 110., 112., 116. i 118. presude od 26. listopada 2011., Dufour/ESB (T-436/09, EU:T:2011:634) slijedi da se normalizirana relacijska baza podataka, poput one koja sadržava informacije koje traži žalitelj, mora smatrati jedinstvenim dokumentom. Stoga je Opći sud pogriješio kada je razlikovao informacije sadržane u bazi podataka od dokumenata koji se iz nje mogu izdvojiti.
- 24 Iz točaka 93., 94., 108. i 109. te iste presude proizlazi da pojam dokumenta u smislu Uredbe br. 1049/2001 obuhvaća svaku pojedinačnu datoteku i svaku pojavu njezina sadržaja u bazi podataka. Također, svaka kombinacija podataka izdvojenih iz različitih datoteka jest dokument jer je u normaliziranoj bazi podataka moguće svako pretraživanje.
- 25 Kao drugo, Opći sud u točkama 68. do 70. pobijane presude pogrešno je tumačio pojam postojećeg dokumenta u smislu Uredbe br. 1049/2001. Naime, iz točke 150. presude od 26. listopada 2011., Dufour/ESB (T-436/09, EU:T:2011:634) proizlazi da se svaki zahtjev za pristup informacijama sadržanima u bazi podataka odnosi na „postojeći dokument” u smislu članka 2. stavka 3. Uredbe br. 1049/2001 pod uvjetom da se potrebno pretraživanje može provesti pomoću „alata za pretraživanje koji su dostupni” za tu bazu podataka.
- 26 U slučaju normalizirane relacijske baze podataka, dostupni alati za pretraživanje su sustavi upravljanja koji odgovaraju na pretrage na strukturiranom jeziku upita (*Structured Query Language*) (u daljnjem tekstu: pretrage SQL). Riječ je o pitanjima za pretraživanje koja korisnik može slobodno oblikovati. Stoga je Opći sud pogrešno presudio da je oblik pretrage SQL, koji se još nije koristio za upravljanje bazom podataka, izjednačen s programiranjem novog alata za pretraživanje koji, dakle, nije „dostupan” u smislu presude od 26. listopada 2011., Dufour/ESB (T-436/09, EU:T:2011:634).
- 27 Na taj je način Opći sud pogrešno zaključio da su normalna ili uobičajena pretraživanja u smislu točke 153. te presude ona koja se provode pomoću unaprijed programiranih pretraga SQL.
- 28 Kao treće i posljednje, tumačenje Općeg suda pojma „postojeći dokument” Uredbi br. 1049/2001 može oduzeti koristan učinak. Na taj se način isključuje pristup svim informacijama za koje ne postoji unaprijed programirana pretraga SQL. Navedeno može navesti institucije na prikriivanje elektroničkih dokumenata, osobito njihovom podjelom na više dijelova koje neće biti moguće pronaći unaprijed programiranim pretragama SQL. Usto, budući da bi institucije bile onemogućene koristiti se novim pretragama SQL, bilo bi teško automatski prikriti podatke koji su obuhvaćeni jednim izuzećem ili više njih opisanih u članku 4. te uredbe, kao što su to osobni podaci.
- 29 Komisija zahtijeva da se prvi žalbeni razlog odbije.

– Ocjena Suda

- 30 Uistinu, elektronička baza podataka omogućava izdvajanje svih informacija koje ona sadržava. Međutim, mogućnost stvaranja dokumenta iz takve baze ne omogućava zaključak da se taj dokument mora kvalificirati postojećim u smislu Uredbe br. 1049/2001.
- 31 Naime, Sud je već presudio da se pravo na pristup dokumentima institucija odnosi samo na postojeće dokumente koji su u posjedu dotične institucije te da se ne može pozivati na Uredbu br. 1049/2001 radi obvezivanja institucije da izradi dokument koji ne postoji (vidjeti u tom smislu presudu od 2. listopada 2014., Strack/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, t. 38. i 46.). Iz toga slijedi, kao što je to opravdano utvrdio Opći sud u točki 55. pobijane presude, da zahtjev za pristup koji bi Komisiju naveo na izradu novog dokumenta, čak i na osnovi elemenata koji se već nalaze u postojećim dokumentima koje ona posjeduje, izlazi iz okvira Uredbe br. 1049/2001.
- 32 Dakle, Opći sud u točkama 56. do 59. pobijane presude opravdano je ispitao u kojoj mjeri izdvajanje informacija sadržanih u elektroničkoj bazi podataka omogućava izradu postojećeg dokumenta i ne dovodi do izrade novoga.
- 33 Međutim, što se tiče statičkih dokumenata, osobito u papirnatom obliku ili u obliku obične elektroničke datoteke, valja navesti da je radi utvrđivanja postojanja dokumenta dostatno provjeriti postoje li medij i njegov sadržaj.
- 34 Nasuprot tomu, dinamičnost elektroničkih baza podataka teško je spojiva s takvim postupanjem, s obzirom na to da dokument koji se vrlo lako može izraditi iz informacija već sadržanih u bazi podataka nije nužno postojeći dokument u uskom smislu riječi, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 46. svojeg mišljenja.
- 35 Posljedično, što se tiče elektroničkih baza podataka, razlikovanje između postojećeg i novog dokumenta mora se provesti na temelju kriterija prilagođenog tehničkim osobitostima te baze i u skladu s ciljem Uredbe br. 1049/2001, koja nastoji „osigura[ti] najširi mogući pristup dokumentima”, kao što to proizlazi iz njezine uvodne izjave 4. i članka 1. točke (a).
- 36 Nesporno je da se informacije koje su sadržane u elektroničkim bazama podataka programskim jezicima mogu presložiti, povezati i predstaviti na različite načine s obzirom na svoju strukturu i u granicama svojeg programiranja. Međutim, informatičko programiranje i upravljanje takvim bazama podataka nisu obuhvaćeni radnjama koje se izvršavaju u okviru uobičajene uporabe krajnjih korisnika. Naime, krajnji korisnici pristupaju informacijama sadržanima u bazi podataka primjenom unaprijed programiranih alata za pretraživanje. Ti im alati omogućavaju lako izvršavanje standardiziranih radnji radi prikazivanja informacija koje su im uobičajeno potrebne. U tom okviru u načelu nije nužan njihov bitan doprinos.
- 37 U tim se okolnostima sve informacije koje se unaprijed programiranim alatima za pretraživanje mogu izdvojiti iz elektroničke baze podataka u okviru njezine uobičajene uporabe, čak i ako te informacije još nisu bile prikazane u tom obliku ili ih osoblje institucija nikad nije pretraživalo, moraju kvalificirati kao postojeći dokument.
- 38 Iz toga proizlazi da radi ispunjavanja zahtjeva Uredbe br. 1049/2001 institucije mogu biti dovedene do toga da primjenom postojećih alata za pretraživanje izrade dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka.
- 39 Nasuprot tomu, kao što je to naveo nezavisni odvjetnik u točki 47. svojeg mišljenja, svaka informacija čije izdvajanje iz baze podataka zahtijeva bitan doprinos mora se smatrati novim, a ne postojećim dokumentom.

- 40 Iz toga slijedi da se svaka informacija čije dobivanje zahtijeva izmjenu organizacije elektroničke baze podataka odnosno alata za pretraživanje koji su trenutačno dostupni za izdvajanje informacija mora smatrati novim dokumentom.
- 41 Takvo tumačenje pojma postojećeg dokumenta ne samo da Uredbi br. 1049/2001 ne oduzima koristan učinak, kao što to navodi žalitelj, već odgovara cilju te uredbe, odnosno osiguranju najšireg mogućeg pristupa javnosti dokumentima institucija. Naime, podnositelji zahtjeva za pristup informacijama sadržanima u bazi podataka u načelu uživaju pristup istim informacijama kojima ima pristup osoblje institucija.
- 42 Žalitelj također pogrešno navodi da to isto tumačenje pojma postojećeg dokumenta oduzima institucijama mogućnost prikrivanja, novim pretragama SQL, podataka obuhvaćenih jednim izuzećem ili više njih propisanih u članku 4. Uredbe br. 1049/2001 radi odobravanja djelomičnog pristupa dokumentu.
- 43 Žalitelj u vezi s time zanemaruje da valja razlikovati, s jedne strane, kriterije koji omogućuju utvrđivanje odnosi li se zahtjev za pristup na postojeći dokument i, s druge strane, tehničke načine priopćavanja takvog dokumenta. Ako zatraženi dokument postoji, institucije se mogu koristiti svakim tehničkim sredstvom za prikrivanje određenih podataka u slučaju potrebe.
- 44 Usto, što se tiče žaliteljeva navoda da bi institucije mogle prikriti elektroničke dokumente, valja navesti da se apstraktna mogućnost brisanja ili uništavanja dokumenta odnosi u istoj mjeri kako na dokumente na fizičkom mediju tako i na one koji su izrađeni izdvajanjem iz baze podataka.
- 45 Žaliteljev navod da je Opći sud u točkama 68. do 70. pobijane presude pogrešno pravno kvalificirao dokument na koji se odnosi zahtjev za pristup u postupku GESTDEM 2012/3258 valja ispitati na temelju prethodnih razmatranja.
- 46 Iz točke 67. pobijane presude proizlazi da baza podataka o kojoj je riječ omogućava izdvajanje informacija primjenom pretraga SQL i da žalitelj pred Općim sudom nije osporavao da pristup kombinaciji podataka na koje se odnosi njegov zahtjev pretpostavlja računalno programiranje, odnosno razvoj novih pretraga SQL.
- 47 S obzirom na razmatranja iz točaka 31. do 40. ove presude, Opći sud pravilno je u točki 68. pobijane presude presudio da se radnje koje bi uključivale programiranje novih pretraga SQL ne mogu smatrati uobičajenim ili rutinskim pretraživanjem predmetne baze podataka koje se obavlja pomoću alata za pretragu dostupnih Komisiji za tu bazu podataka i da bi stoga tražene informacije zahtijevale izradu novog dokumenta.
- 48 Zbog istih razloga Opći sud pravilno je u točkama 69. i 70. pobijane presude presudio da su u ovom slučaju unaprijed programirane pretrage SQL alati za pretraživanje koji su dostupni Komisiji za predmetnu bazu podataka.
- 49 S obzirom na ono što je navedeno u prethodnim točkama ove presude, žaliteljev argument da je Opći sud u točkama 54. i 58. pobijane presude pogrešno utvrdio razlikovanje između, s jedne strane, informacija sadržanih u bazi podataka i, s druge strane, dokumenata koji se iz nje mogu izdvojiti valja odbiti kao bespredmetan.
- 50 U svjetlu svega prethodno navedenog, prvi žalbeni razlog valja odbiti.

Drugi žalbeni razlog

– Argumentacija stranaka

- 51 Svojim drugim žalbenim razlogom žalitelj smatra da zaključak Općeg suda iz točke 80. pobijane presude, prema kojem je potonji smatrao da se žaliteljev zahtjev nije odnosio na postojeće dokumente, počiva na većem broju pogrešnih premisa.
- 52 Kao prvo, žalitelj navodi da je Opći sud u točkama 61., 67. i 73. pobijane presude iskrivio činjenice. Prema žaliteljevu mišljenju, njegov se zahtjev odnosio na postojeće dokumente jer se odnosio na pristup svim dokumentima u elektroničkom obliku koji mu omogućuju rekonstrukciju tablice. Nasuprot tomu, on nije zahtijevao izradu takve tablice i stoga njegov zahtjev nije uvjetovao nikakav odabir podataka. Žalitelj je predložio uporabu pretraga SQL samo radi olakšavanja obrade takvog zahtjeva.
- 53 U svakom slučaju, priopćavanje pojedinačnih listova s rezultatima koje je EPSO uputio kandidatima koji su prošli testove omogućilo bi žalitelju rekonstrukciju tablice o kojoj je riječ.
- 54 Kao drugo, žalitelj tvrdi da je Opći sud u točkama 58., 66. i 68. pobijane presude pogrešno presudio da se njegov zahtjev za pristup odnosi na informacije strukturirane prema klasifikaciji koja nije predviđena predmetnom bazom podatka.
- 55 Naime, suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točkama 62. i 63. pobijane presude, predmetna baza podataka strukturirana je u više od 500 normaliziranih tablica i omogućava bez ikakvih složenih radnji svako pretraživanje, uključujući ono koje zahtijeva žalitelj. Osim toga, svako polje tablice u normaliziranoj bazi podataka povezano je s jedinstvenim identifikatorom. Stoga svaki parametar žaliteljeva zahtjeva može biti predstavljen takvim identifikatorom, pri čemu nije potrebno objaviti sadržaj predmetnog polja.
- 56 Kao treće i posljednje, žalitelj navodi da je Opći sud u točkama 66. i 67. pobijane presude iskrivio dokaze. S jedne strane, Opći sud pogrešno se oslonio na presumpciju zakonitosti Komisijine izjave da zatraženi dokumenti ne postoje. Žalitelj je osporavao tu izjavu, kojoj je proturječna sama narav baze podataka o kojoj je riječ. S druge strane, iz zahtjeva za pristup jasno proizlazi da se odobravanjem žalitelju pristupa postojećim relevantnim dokumentima može udovoljiti tom zahtjevu.
- 57 Komisija zahtijeva da se drugi žalbeni razlog odbije.

– Ocjena Suda

- 58 Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da ocjena Općeg suda činjenica predmeta o kojem odlučuje nije pravno pitanje koje je obuhvaćeno nadzorom Suda, osim ako iz sadržaja spisa očito proizlazi da su utvrđenja Općeg suda materijalno pogrešna ili iskrivljena.
- 59 Međutim, žaliteljevi argumenti kojima se upućuje na pogrešnu analizu Općeg suda u vezi s, redom, dosegom njegova zahtjeva za pristup dokumentima, dostupnosti traženih informacija, svojstvom i organizacijom dostupnih informacija, sposobnošću postojećih instrumenata za pretraživanje udovoljavanja njegovu zahtjevu i dosegom radnji koje bi Komisija trebala provesti radi udovoljavanja njegovu zahtjevu usmjereni su na osporavanje činjeničnih ocjena Općeg suda, pri čemu se ne dokazuje bilo kakvo iskrivljavanje sadržaja spisa. Stoga su ti argumenti nedopušteni.
- 60 Posljedično, drugi žalbeni razlog valja odbiti.
- 61 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 62 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima.
- 63 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 64 Budući da je Komisija podnijela zahtjev da se R. Typkeu naloži snošenje troškova i da on nije uspio u svojem žalbenom zahtjevu, treba mu se naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Raineru Typkeu nalaže se snošenje troškova.

Potpisi